

Geachte Commissie Toekomst zorg thuiswonende Ouderen . Voorzitter de heer Wouter Bos.

Mijn naam is Willem Bakker en ben één en zestig jaren oud en woon met mijn gezin in Westwoud , een klein dorpje tussen Hoorn en Enkhuizen in West-Friesland.

Omdat ik vanaf 1995 geheel ben afgekeurd maar nog geen zin heb om achter de geraniums te gaan zitten , zet ik mij al geruime tijd in voor de ouderen waarvan hun netwerk heel erg dun is of geheel is komen te vervallen vanwege de pech te hebben gehad geen kinderen te kunnen krijgen , of dat de kinderen het te druk hebben met hun eigen leven. Ook door ouderdom kan het netwerk langzaam om hun heen wegvallen.

Mede omdat ik nu ruim acht jaar hier mee bezig ben, en bij vele ouderen over de vloer kom , heb ik een berg aan ervaringen opgedaan . In West-Friesland ben ik dan ook beter bekend onder de naam ; 'Steuntje in de rug voor onze ouderen'. Hierdoor weten de ouderen mij ook te vinden, omdat ik, waar de ouderen tegen aanlopen zoals een Wmo met deze klachten naar die organisatie toe ga , met de vraag deze klachten eens met andere ogen te bekijken en eens proberen van die Olifanten paadjes af te wijken. Ik probeer altijd het negatieve om te buigen naar het positieve en hoop dan ook dat mijn inbreng als voorbeeld functies mag fungeren.

Omdat ik met een andere bril kijk dan een zorgprof. beleef ik het zelfde waar de ouderen tegen aanlopen. Als mantelzorger of vrijwilliger loop je tegen veel bureaucratie aan en kun je ,je eigen afvragen of het nog wel leuk is om mantelzorger of vrijwilliger voor een wild vreemde te zijn terwijl er juist vanuit Den Haag hier een groot beroep op gedaan word , zodat de ouderen langer zelfstandig kunnen thuis blijven wonen en ze alvast vooruit moeten denken voor eventuele aanpassingen in huis om dan toch langer thuis te blijven wonen. Alleen zou dit vooruit denken helpen als een Wmo hier zich dan ook aan houd en niet de ouderen afscheept met het gezegde dat het geld op is terwijl er achteraf bleek dat er ruim 1,7 miljoen op het plankje bleef liggen . Als je dan om uitleg vraagt aan die gemeente, krijg je te horen dat ze van dat geld betere straat verlichting gaan aanleggen zodat een ouder ook s'avonds met goed zicht over straat kunnen lopen. Net of de ouderen in deze tijd in het donker over straat durven. Terwijl als men een douch stoeltje aanvragen omdat ze zeer slecht ter been zijn om op een verantwoorde manier door de zorg gedoucht kunnen worden te horen kregen dat daar geen geld meer voor was. Ook wooncorporaties geven dan niet thuis als men een huis daar huren.

Als ik bijvoorbeeld met een casus wilt aantonen, dat met een beetje meer inzet, je gerust een dementerend echtpaar samen kunt laten wonen op zeer hoge leeftijd omdat dit hun droom wens is , je wel heel sterk in je schoenen moet staan omdat elke prof zoals een huisarts, wijkverpleegkundige, ziekenhuis, Apotheker enz, als het even tegen zit niet naar een mantelzorger wilt luisteren.

Ik ben laatst met deze man van dit echtpaar mee geweest, omdat hij even werd opgenomen in het ziekenhuis vanwege hart problemen en zeer kort ademigheid. Ik gaf aan in het ziekenhuis dat ik mijn twijfels had over het op tijd innemen van de medicijnen (hij was al bekend met hart problemen) wat wel belangrijk was . Omdat hun in een woonzorg complex zijn gaan wonen met de gedachten als ze later hulp nodig hadden (zodat ze langer op hun zelf konden blijven wonen) ze dit konden krijgen van een zorgorganisatie die in pandig aanwezig is. De bewoners wonen allemaal op hun zelf en betalen de huur aan een wooncorporatie . Toen dit oude baasje van vijf en tachtig jaren oud de volgende dag werd ontslagen kreeg ik als opdracht mee van het ziekenhuis of ik hun wou aanmelden bij de zorgorganisatie die in pandig aanwezig is, met de vraag of hun mee wouden kijken als de heer zijn medicijnen moest innemen, zodat dit op tijd zou gebeuren om in de toekomst dit soort opnames te voorkomen wat natuurlijk veel geld kost.

Omdat hij ook drie nieuwe medicijnen had mee gekregen en er ééntje uit zijn baxsterrol moest gehaald worden ben ik na hun hereniging vanuit het ziekenhuis met zijn vrouw , die op dat moment ondersteund werd door mijn vrouw naar het zorgpersoneel gegaan om het één en ander met hun door te nemen wat men in het ziekenhuis mij had gevraagd door te geven als mantelzorger . A hun waren niet van plan om een pil uit de baxterrol te halen , dat moest ik zelf maar doen en B moest ik de volgende dag maar terug komen omdat hun het niet van plan waren hieraan mee te werken.

Op de vraag aan hun hoe ik als mantelzorger nu moest weten om welke pil het ging kreeg ik alles in mijn handen gedrukt en werd mij een fijne avond toegewenst en ging de zusterpost weer dicht. Het was toen vrijdag 17.30 in de middag.

Toen ik een klacht hierover indiende de maandag erop bij de leidinggevende kreeg ik te horen dat dit niet zo had gemogen maar het ging om een flexwerker en die wist niet van hoe en wat. Nu zult u denken

het probleem is opgelost en men gaat kijken bij de inname van de pillen, dan moet ik u helaas teleur stellen omdat als hij om acht uur in de morgen zijn hart pillen moet slikken ze rustig om 10.30 langs komen en dan zeggen o heeft u ze al ingenomen. Mede door dit soort zorg zijn er ouderen overleden waarvan ik hun mantelzorger was maar na afloop als je dan een klacht wilt indienen te horen krijgt vanwege de AVG ze mijn klacht niet behandelen. Op deze manier komen die fouten van zeer slechte zorg niet aan het daglicht en kan men daar ook geen les uittrekken.

Omdat zijn vrouw vergevorderd is in het proces van dementie en hij in de ontkenning fase zit van zijn dementie heb ik een afspraak gemaakt met hun huisarts, mede omdat de zorg aangaf dat dit echtpaar niet dementerend is. Hun kwamen zins jaren nu weer voor het eerst binnen bij dit echtpaar en ik kom al ruim 12 jaar bijna dagelijks bij dit gezin over de vloer. De huisarts gaf aan als ze niet mee wouden werken aan een onderzoek zodat er medisch vast kwam te staan dat beide dementerend waren zij niks als huisarts kon doen voor dit echtpaar. Ook zij gaf aan dit gezin goed te kennen terwijl ze hoogste één keer per jaar dit gezin ziet als het mee zit. Ondanks alles laat ik dit gezin niet vallen en zal er voor zorgen zoals beloofd, dat hun droom om samen bij elkaar te kunnen wonen tot de dood hun scheid, na te komen.

Ook zouden verschillende organisaties zoals zorg en gemeentes meer moeten uithalen aan de huishoudelijke ondersteuners. Het zijn deze mensen die als eerste beginnende crisissen uit een wijk kunnen constateren en niet de wijkverpleegkundige wat men nu beweerd. Die komen meestal na een huishoudelijke ondersteuner in beeld. Door deze huishoudelijke ondersteuners meer te gaan waarderen omdat het meer dan poetsers zijn omdat ze gemiddeld drie uur aan een gesloten in zo'n huis werken van een ouder per week. Maar meestal worden deze mensen met de nek aangekeken door zorgprof. Door wel meer gebruik van hun kennis te maken scheelt dit veel zorginzet en geld, ook gemeentes zijn met deze kennis veel goedkoper uit doordat een ouder voor een crisis gevonden is.

Tijdens mijn vele gesprekken als niet prof zijnde praat ik ook vaak met de ouderen over een nieuwe woonvorm in plaats van een bejaardenhuis. Vaak krijg ik te horen dat ze zo graag met leeftijd genoten willen communiceren, en zeker is dit het geval als hun weder helft is komen te overlijden. Ook het gezamenlijke eten is een groot punt van gemis.

Wat ook een grote rol kan spelen is dat de kinderen het verkoop van het ouderlijke huis vertragen omdat als een ouder naar een verpleeghuis moet en hun ouderlijke huis is verkocht ze zelf voor de kosten zoals een kleine 2300 euro per maand moeten betalen. Als je dan nog zeker tien jaar blijft door leven zien de kinderen dit als een verlies bij de erfenis. Ook hierdoor is de doorstroming voor jongeren niet mogelijk om een huis te kopen om op hun zelf te gaan wonen. Het is wetenschappelijk bewezen dat het voor de ontwikkeling niet goed is voor een jongere om lang thuis te blijven wonen omdat dan alles voor hun wordt geregeld door vader of meestal de moeder.

Al met al als ik alle problemen zoals nijpend te korten aan zorgpersoneel, woningnood voor jong en oud, co2 uitstoot, mantelzorgers/vrijwilligers, wooncorporaties, zorgverzekeraars, zorgorganisaties, ziekenhuizen, bejaarden huizen die gesloten zijn, de vereenzaming, enz, enz, eens Flink door elkaar Hussel ik tot de volgende gedachten kom als eventuele oplossing/ bijdragen aan dit grote probleem die door Den Haag de ouderen worden opgelegd omdat te vaak gedacht wordt dat een ouder niet zelf meer kan denken of regelen. Het zijn al die verschillende wetgevingen die er voor zorgen dat het zo fout gaat op dit moment voor de ouderen. Nu kunt u zich afvragen vanwaar die grote inzet naar de ouderen toe. Het is deze generatie die als eerst hun jeugd hebben verloren aan die verschrikkelijke oorlog. Daarna is het deze generatie die er voor gezorgd heeft dat we het nu goed hebben in ons land, maar zich nu wel af mogen vragen of hun huisje nog wel schoon gehouden wordt als ze dit zelf niet meer kunnen of met de vraag lopen krijg ik nog wel die zorg die ik nodig heb zonder dat ik geheel financieel wordt uitgekled en mijn kinderen niks meer kunnen nalaten ondanks dat die het vaak te druk hadden met hun eigen leven en een vrijwilliger/ mantelzorger hun ouders ondersteunen.

Als men besluit in Den Haag om de AVG te verscherpen en hierdoor de gemeentes niet meer naar inkomsten mogen vragen alle mensen met een hele dikke portemonnee ook gebruik kunnen maken bij de Wmo. Dit gebeurt dan ook in het hele land en worden de huishoudelijke ondersteuners die eerst zwart werden betaald massaal de deur uit gezet en kan men 2 1/2 uur huishoudelijke ondersteuning per week krijgen voor 19 euro per maand. Dat dan de gemeentes in financiële problemen komen, maar dan gaan zeggen dat dit door de vergrijzing komt, laat zien dat we niet veel voor hebben met de ouderen waarvoor de Wmo in het leven was

geroepen die onder aan de ladder van de maatschappij staan en ook rechten hebben op een goed en gezond leven waar mogelijk.

Als men nu eens om tafel gaat zitten met een wethouder, zorgverzekeraar, wooncorporatie, zorgorganisatie, bank, de minister Hugo de Jonge, en ik, als persoon, om te kijken wat ik in mijn hoofd heb uitgewerkt kan worden.

Ik heb het volgende bedacht.

Als je nou een gebouw rechthoekig maakt in de gedachte van een begijnhofje met vier verdiepingen waar per verdieping 50 ouderen kunnen wonen, plus paar huizen voor zorgstudenten. Als je dan op de beneden verdieping huizen maakt voor mensen die blijvend in een rolstoel zitten en een kapperszaak voor beginnende kappers, een kleinschalig winkeltje die zelf gerund worden door de bewoners en een ruimte creëert waar men gezamenlijk kan zitten voor een praatje, spelletje doen, krantje lezen of voorlezen, enz en de binnen plaats gebruikt om zomers heerlijk beschermd te kunnen vertoeven.

Op de eerste verdieping maak je ook één ruimte waar men gezamenlijk kan eten bijvoorbeeld en noem je die ruimte de Zomer. De volgende verdieping de Herfst, en de laatste verdieping de Winter. De begane grond is de lente.

Als men dan op elke verdieping eten klaar maakt dat oriënterend is aan het seizoen, krijg je vanzelf dat elke verdieping contact kan krijgen met alle bewoners. Zo eten de ouderen heel gezond en is heel variabel. Als men dan contact zou maken met een buursuper die dagelijks veel verse groentes en fruit weg gooien en dit dan kunnen kopen voor een schappelijke prijs, elke ouder hieraan mee kan doen zonder kleur te bekennen wat hij in zijn portemonnee heeft. Dit voorkomt tevens voedsel verspilling van de supermarkten. Deze woonvorm moet alleen uit huurhuizen bestaan zodat je een natuurlijke doorstroming krijgt en dan toch een moderne bejaardenhuis heeft gecreëerd. Door de ouderen zelf de zorg te laten nemen wat er gebeurd in dat pand krijgen ze het gevoel dat ze er nog toedoen in deze maatschappij en hou je ze langer gezond.

Ook de jeugd krijgt zo een kans een koop woning aan te schaffen die dan door deze ouderen vrijkomen, en geef je de zorgstudenten die zich willen specialiseren in de ouderenzorg een kans om dicht bij hun werk te kunnen wonen als student en dan voor hun inzet worden beloont door een schappelijke huurprijs. Ook de zorgorganisaties die thuiszorg verlenen, hoeven op deze manier minder personeel in te zetten. Waar anders tien mensen voor nodig waren (200 ouderen bijvoorbeeld) kan je dit met drie mensen misschien doen om thuiszorg te verlenen. Ook hoeven deze thuiszorg medewerkers niet meer van hort naar haar te racen en scheelt dit veel CO₂ uitstoot wat ook weer een steentje bijdraagt aan onze milieu. Ook als men deze woningen open houden met veel lichtinval, voorkomt dit dat ouderen gaan piekeren en depressief worden wat ook weer veel geld gaat kosten om ze hieruit te krijgen.

Wil je zo'n woonvorm voor elkaar krijgen moet je met verschillende instanties om tafel gaan zitten en de koppen de zelfde kant op krijgen, ook de minister zou hier zijn steentje in mee moeten dragen zodat er een andere vorm van huurprijzen op tafel komt. Ik zou zeggen geef u mij de kans om dit met die mensen die ik hiervoor geschikt acht een kans te geven om mijn plan uit te werken, dan kan dit plan als voorbeeld fungeren voor heel het land wat ik al geruime tijd laat zien onder de naam; 'Steuntje in de rug voor onze ouderen'. om met ander ogen te kijken naar een probleem

'Steuntje in de rug voor onze ouderen'.

Met vriendelijke groet Willem Bakker.